

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Phenix-Fuglen. Et Angelsachsisk Kvad førstegang udgivet med Indledning, Fordanskning og Efterklang

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 12. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_679-txt-shoot-idm493/facsimile.pdf (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Æres-Sog for England, man umælig af Føielighed med en Fremmed kunde opgive. Da nu dette netop var, hvad jeg fra Begyndelsen havde ønsket, blev jeg ikke vanskeligt at træste, (skiondt det var lidt narværende af en vis Mand at fortælle, at Udgivelsen af et Angelsachsisk Bibliothek var hans dybe Idée, som jeg tilfældigvis havde opnappet og vidste nu ideo- længe kan ved at udføre) og jeg har derfor sidst meget taalmodig og seet paa, hvordan man udgiver den ene Del efter den anden af Værket, jeg behøvede. Saaledes blev Cadmons Paraphras udgivet af Thorpe 1832 og Bjovulf af Kemble 1835, medens Layamons Rimkrønike længe har været under Trykken og er maaske i dette Øieblik udkommet fra min høistærede Ven Sir Frederik Madden's Haand, ja selv Exeter-Bogen, som jeg havde megen Grund til at betragte som et Æres-Punkt, trues Thorpe ved at bringe for Lyset, uden at jeg tør behøve mig enten derover, eller selv over den Modgang, at de Engelske Angelsachsere knap synes at vide, jeg er til, eller engang at vide, hvor de Rettelser til Thorkelins Text af Bjovulf, som staae bag ved min danske Oudsættelse, er kommet fra.

Saaledes tør jeg da træste mig ved, at min italytalende Utrouh mod den Angelsachsiske Litteratur reiste sig netop af en Kiærlighed til den, saa uegenstyg som man i vore Dage kan vende, men skjult Kiærlighed bliver sjelden skattet, og derfor agter jeg nu ved et offentlig Solo-Bryllup at vise dens Virkelighed. Derved træer jeg nu ogsaa Æles-Dronningen sheer en lille Tjeneste, da hendes Engelske Riddere har en vis stødende Bathed i deres Væsen, saa det synes, som det langt mindre er Dronningens Siømhed, de brænde og hendes Ære de søgte for, end Udvildelsen af det hellige Romerske Rige under Keiser Lexicographus, semper Augustus, og Keiserinde Grammatica, semper livida, de har for Æie, Noget, der ligesaa godt kan tænkes Dronningen, som hendes oprigtige Elsker. Jeg skulde derfor ønske i en Dansk Udgave af „Bjovulf“, at gives mine Engelske Medbeholdere et godt Exempel, og da alle Engelske Bøger demselv har den Naturfæl at falde Smaafolk meget for dyre¹⁾, tør jeg troe, det i alle Maader var en Kiærligheds-Gjerning, og Texten, som jeg paa det Nøieste har sammenlignet med den eneste Haandskrift i det Britiske Mæseum, ligger nu ogsaa færdig til Udgivelse, men Behøvsningen gaar over mine Kræfter, saa jeg for det Første maa nøies med at vise Villien ved narværende lille Prøve af den endnu utrykte Exeter-Bog.

¹⁾ Koallto „Bjovulf“ aton italytalende og Glaste-fochter sa thet i 1798, og ved den 7. jerte.

